

عنوان مقاله:

بررسی روابط ساختاری میان شعر و فضاهای مسکونی

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری مسکونی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

بهاره ربیعی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج، ایران

حسین اردلانی - عضو هیات علمی تمام وقت، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی همدان، ایران

خلاصه مقاله:

معماری و فضای حاصل از آن، در هریک از انواع نگرش به آن، رسالتی ویژه را در خویش حمل می کند. آنجا که رسالت معماری تنها پاسخگویی به عملکرد تصور می شود، معماری از حیث شاعرانگی است. اما زمانی که فضای معماری حاصل معنا میگردد ارتباط خود را با شعر آغاز می کند. در این پژوهش با پاسخ به این پرسش که چگونه می توان رابطه ای معنا دار میان ساختار شعر و معماری برقرار نمود با روشی کیفی و رویکردی استدلالی وجود ارتباط میان فضای معماری و ساختار شعر از طریق شناخت ساختار شعری و مشخص کردن آن ساختار در معماری بررسی خواهد شد و در پایان به نظر می رسد که شعر از طریق عروض، اغراق یا جانمندنگاری، تشخیص و استعاره در دو نوع مدلول محسوس و استعاره با مدلول معقول فضای معماری را به فضای شاعرانه تبدیل می کند

کلمات کلیدی:

معماری، شعر، معماری شاعرانه، معماری و شعر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346553>

